No. 23. 1842.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 23 Februarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

Redevoering van Z. Exc. den Minister Rochussen.

(In de Avondzitting van 9 October 1841.)

Het verheugde ons in deze redevoering van den Minister het bewijs te vinden van vertrouwen op zichzelven, op de deugdelijkheid zijner inzigten, op de voortreffelijkheid zijner bedoelingen.

Z. Exc. durft de hoop voeden, er eerlang in te slagen ook de rentheffers, die nu geen belasting van hunne inkomsten betalen, (terwijl de eenvoudige burgerman van zyne inkomsten, door noesten arbeid verkregen, een evenredig, vrij drukkend *patentregt* betalen moet,) te zullen treffen, en zulks door het nationaal crediet zoodanig te verhoogen, dat het staatspapier, hetwelk hun nu 5% rente geeft, hun dan slechts 4½ of minder zal opbrengen.

Z. Exc. veroorlove ons hier de vraag, of, wanneer eenmaal dit doel bereikt ware, de rentheffers *dan* naar evenredigheid hunner inkomsten zouden zijn belast? met andere woorden, of die rentheffers dan maar eenigzins van slechtere conditie zouden zijn dan nu, in verhouding tot de conditie van de overige klassen der maatschappij?

Wij meenen deze vraag ontkennend te moeten beantwoorden.

1°. blijft hun dan altijd de gelegenheid vrijgelaten, om hunne kapitalen uit de nationale fondsen te nemen, (zoo als nu, bij de nog hooge rente, reeds door velen is geschied,) en die in vreemde fondsen te beleggen, welke eene hoogere rente geven; zoodat dan eigenlijk *door hen* nog geenerlei belasting van hunne inkomsten betaald wordt. Het is dan de buitenlandsche kapitalist, die ons zijne gelden tot mindere rente dan vroeger wil toevertrouwen.

Zegt men, dat tegenover de hoogere buitenlandsche rente, uitvloeisel van een minder crediet dan het onze, de risico zou overstaan van verlies op kapitaal of rente, dan zeggen wij, dat zulks des te erger is voor het nationale welzijn: want elk verlies in het buitenland door Nederlandsche kapitalisten geleden wordende, is verlies voor den nationalen rijkdom. De vreemde kapitalen in ons staatspapier belegd, zijn slechts *geleend* en kunnen daaruit ieder oogenblik worden terug genomen, De kapitalen echter aan Nederlanders behoorende maken een *blyvend* deel uit van den nationalen rijkdom, en alle verlies hierop is derhalve werkelijke dadelijke schade voor het algemeen.

Maar:

2°. aangenomen zelfs de Nederlandsche kapitalist getroost zich de lagere Nederlandsche rente en zoekt geene hoogere bij vreemden; gelooft men dan, dat hij minder zal hebben dan nu? dat men hem wezenlijk eene belasting waarin de andere klassen niet dragen, zal hebben opgelegd?

In geenen deele. Wie nu van eene ton gouds f 5000 rente geniet, zal dan slechts f 4500 of nog minder trekken, doch dit minder bedrag zal DAN voor hem dezelfde waarde hebben als nu de f 5000.

En dit waarom?

Omdat dan het geld zooveel hooger in waarde zal staan in verhouding tot alle andere zaken, die goedkooper zullen geworden zijn.

De staatslasten b. v. zullen verminderen en ook de rentheffers zullen daarin voor die lasten, waarin zij thans dragen, deelen.

Die vermindering der staatslasten zal leiden tot eene goedkoopere voortbrenging aller voorwerpen van nijverheid: want, vooreerst, wie gelden tot eene onderneming van nijverheid behoeft en goede waarborgen heeft aan te bieden, zal tot geringere rente kunnen teregt komen, wanneer de Staat slechts 4½ of minder, dan wanneer dezelve 5% rente gave. Diezelfde invloed zal zich doen gevoelen op de waarde der vaste eigendommen der huizen, der landerijen. Men zal goedkooper kunnen bouwen en bij gevolg goedkooper kunnen verhuren. Dus zal de eigenaar van huizen, thans reeds bestaande, eene mindere rente trekken van het kapitaal, daarin door hem geplaatst.

Men zal nog des te goedkooper kunnen bouwen, omdat als het staatsbestuur verstandig handelt, het ook de lasten den minderen stand drukkende zal verligten, zoodat de vermindering van den rentelast daartoe de gelegenheid aanbiedt; hetgeen de tegenwoordige hoogte der arbeidsloonen dus moet verminderen en het werk goedkooper maken.

Dit slaat ook op de arbeidsloonen van den landbouw. De landman zelf zal goedkooper leven; ten gevolge der mindere kostbaarheid van een aantal behoeften: hij zal mindere huur of pacht betalen, wanneer de algemeene standaard der rente gedaald is, en de rijks lasten van den grondeigendom hebben kunnen worden verminderd; want de eigenaars van gronden, elders geene hoogere rente van hun kapitaal op eene even veilige wijze kunnende genieten; zullen zich met lagere huursommen of intressen van hunne hijpotheken moeten vergenoegen, of zij zouden bezwaarlijk deugdelijke pachters of geldopnemers kunnen vinden, als welke dan elders voordeeliger zouden kunnen teregt komen. Door dit een en ander dan ook grootere goedkoopheid der voortbrengselen van den landbouw; en door alles te zamen genomen eene *algemeene* grootere goedkoopheid der behoeften, om te kunnen leven, en van alle zaken, om welke zich aan te schaffen kapitaal vereischt wordt.

De denkheeldige waarde dus aller zaken ook buiten die in staatspapier belegd zou, ten gevolge van den door den Minister gewenschten staat van zaken verminderen; en zij die vlottende kapitalen bezaten, zouden zooveel meer kunnen koopen voor eene gegevene som, dat zij daaruit zeer gevoegelijk de op hunne staatsrenten geledene vermindering zouden kunnen goedmaken; of met andere woorden, zij zouden in verhouding tot alle andere bezitters van eigendommen even rijk zijn, even veel waarde bezitten, als nu, zonder maar in het minst eene evenredig hoogere bijdrage voor den Staat en het algemeene welzijn af te zonderen, dan zij in den tegenwoordigen stand van zaken doen.

Dus zou de Minister geenszins, zoo als Z. Exc. vermeent, wanneer deszelfs doel bereikt werd, *de rentheffers treffen;* zij zouden even vrij blijven, van iets van hunne inkomsten voor de staatslasten op te offeren, als tegenwoordig.

En nogtans Z. Exc. erkent het, dat zij mede *behoorden* te dragen. Wij lezen in de redevoering: »Maar moet »men, zoo heeft men mij gevraagd, uit die betrekkelijke »geringheid der grondbelasting afleiden, dat de rentheffers »niet insgelijks moeten worden getroffen, niet insgelijks »naar evenredigheid tot de behoeften van den Staat behooren bij te dragen? VERRE VAN DAAR. Het *is alleen »de vraag, op welke wyze men hen treffen zál.*

Door de verhooging van het nationaal crediet en daardoor ontstaande vermindering van rente treft men hen NIET: wij hebben dit bewezen.

Eene belasting op de coupons achten ook wij ondoelmatig; doch geenszins eene evenredig drukkende *belasting op de inkomsten buiten die, welke worden verkregen van pachten of huren of de uitoefening van eenigen tak van industrie of bedryf.* Dáárdoor trof men dan een aantal inkomsten, van welke thans niets aan de schatkist betaald wordt, waaronder vooral ook niet te vergeten de tractementen, vooral de hoogere.

Men zal hier wel de moeijelijkheid der contrôle tegen inbrengen. Doch wij verwijzen dan naar het PATENTREGT, en vragen, hoe men dáár eene contrôle houdt en uitoefent. Is deze contrôle gemakkelijker? Waarlijk het zou hoogst moeijelijk zijn, dit met goede gronden te bewijzen. Maar het is waar, het geldt hier slechts eene belasting op de *nyverheid*, op den *burger;* en daarbij moet men zich zoo ligt niet door moeijelijkheden laten afschrikken. Of het debiet eenige duizenden minder wordt opgegeven, — wat de belasting opbrengt is in allen gevalle winst voor de schatkist. Zou het niet der moeite waardig te achten zijn, eens te beproeven, wat men door eene belasting als de door ons hier voorgestelde, naar zoo billijk mogelijke grondslagen geregeld, [welke men onder anderen kan aangewezen vinden in de *Vlissingsche Couranten* van 26 en 31 Dec. 1840] voor de schatkist zou kunnen inzamelen? Of zouden onze Ministers dáárvan terugdeinzen, omdat zij dan de aanzienlijke en vermogende mannen van den lande in hun zeer zouden tasten?

Zoo ja, dan heeft Nederland behoefte aan *andere* Ministers, welke minder vrees hebben, om te doen, wàt billijk en regtvaardig is, en wàt het heil der natie moet bevorderen en bevestigen.

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

LONDEN, den 16. Februarij. Van de Kaap de Goede Hoop heeft men berigten tot den 11. Dec.; dezelve maken gewag van het oprukken van een aantal troepen, op het bevel van sir *G. Napier*, den Britschen gouverneur dier kolonie, naar Port Natal.

— In de afgeloopen week is alhier een meisje van 13 jaren, *Harriet Palmer*, plotseling gestorven, terwijl zij eene wandeling deed, ten gevolge van het barsten van een der longbloedvaten, hetgeen gebleken is veroorzaakt te zijn door het digtrijgen van het keurslijf. De geneesheer, die het lijk onderzocht heeft, heeft zulks ten stelligste verklaard, en zorg gedragen, dat onze dagbladen dit voorbeeld ter waarschuwing hebben bekend gemaakt. Indien men het keurslijf zoo stijf perst, moet elke beweging nadeelig zijn.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 18. Februarij. Het blad *la Guyenne* maakt wederom gewag van de twee beruchte, met sloten en kettingen verzekerde kisten, welke de op het bal van den 15. April te Stokholm door *Ankerstrom* vermoorde Koning *Gustaaf III*, naar men zegt, in eene zaal van het universiteits-gebouw te Upsal heeft doen plaatsen, met bevel om dezelve niet eer dan vijftig jaren na zijnen dood te openen. Deze vijftig jaren zijn nu over twee maanden verstreken, en, zoo er aan het verhaal iets waar is, zal men weldra moeten weten, wat de beide geheimzinnige kisten bevatten.

— Men schrijft uit Bologne van den 11. Februarij, dat een Fransch visschersvaartuig, bemand met 10 personen een gevecht heeft gehad met Engelsche visschers op de Engelsche kust. Aan beide zijden zouden dooden zijn gevallen.

— De processen, welke de dagbladschrijvers worden aangedaan, vermeerderen dagelijks. De redacteur van de Haro, uit Caen, is tot 15 maanden gevangenis en 10,000 fr. boete veroordeeld; zijn proces heeft hem alleen 28,600 fr. gekost.

— Men meldt uit Madrid dd. 11. Febr.: De opstand in Portugal heeft ons gouvernement meer bekommerd, dan men in het eerst had vermoed. Zoodra de opstand te Oporto alhier was bekend, zijn er bevelen gegeven, om een leger van 30,000 man op de Portugesche grenzen te vereenigen. Drie oorlogs fregatten zijn te Malaga zeilvaardig gemaakt, om op het eerste bevel naar de Portugesche kust te stevenen, Ook zou *Espartero* eene krachtige nota aan het Portugesche gouvernement hebben gezonden. — Wat de opstandelingen zelve betreft, te Oporto hebben zij een leger van 3 a 4000 man geregelde troepen bij elkander, hetwelk in 3 kolonnen naar Lissabon is getrokken. In de zuidelijke provincien is de opstand nog niet doorgedrongen. De Koningin doet weinig pogingen, om den opstand te dempen; alleen zijn de wapens, welke te Lissabon in het arsenaal van de Marine in menigte voorhanden waren, uit hetzelve gevoerd.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 17. Februarij. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten Generaal van heden wordt, ten gevolge der voortdurende ongesteldheid van den heer *van Dam van Isselt*, het voorzitterschap door den heer *Backer* bekleedt.

De heer *van Heloma* berigt schriftelijk, dat hij, ten gevolge van ongesteldheid zijner echtgenoot, verhinderd wordt de Vergadering bij te wonen.

Is ingekomen eene koninklijke boodschap, ten geleide van een ontwerp, houdende eene nieuwe wetgeving voor het notariaat, hetwelk van eene uitgebreide memorie tot toelichting vergezeld gaat. Verzending aan de Afdeelingen.

Belangrijk zijn de hoofdpunten, waarin dit wets-ontwerp van de thans bestaande wetgeving afwijkt, en waaronder gerangschikt mogen worden: 1°. afschaffing van de thans bestaande rangen der notarissen en de bevoegdheid van allen, om hunne bediening uit te oefenen in de geheele uitgestrektheid van het arrondissement waarin hunne standplaats is gevestigd; 2°. afschaffing van de thans bestaande kamers der notarissen, en, als een gevolg daarvan, verpligting tot het doen van examen voor eene commissie, te zamengesteld uit twee raadsheeren en een lid van het openbaar ministerie bij de Provinciale Hoven, welke de bevoegdheid zullen hebben om voor het practisch gedeelte zich twee notarissen te assumeren, die eene adviserende, doch geene concluderende stem zullen hebben; 3°, afschaffing van den leertijd (*stage*); 4°, afschaffing van den borgtogt; 5°. afschaffing van de bevoegdheid om acten te passeren ten overstaan van twee notarissen, en verpligting om zulks te doen voor éénen notaris, in tegenwoordigheid van twee getuigen, en 6°, afschaffing van den overgang der minuten van overleden of ontslagen notarissen aan een hunner ambtgenooten, en eene verpligting tot overbrenging daárvan ter griffie van de arrondissements-regtbanken.

UTRECHT, den 19. Februarij. De verfraaijing en verbetering der stad wordt door het Stedelijk Bestuur met veel ijver voortgezet. Waren de wallen aan de Oostzijde in de fraaiste wandelingen herschapen, thans worden die aan de Zuidzijde weggebroken, en zullen, door de slooping van de oude Tolsteegpoort, de wandelingen niet

alleen vergrooten, maar de stad aan dien kant een geheel ander aanzien geven, dezelve aanmerkelijk verbeteren en verfraaijen.

BATHMEN, den 17. Februarij. In den afgeloopen nacht, tusschen 11 en 12 ure, had onder ons dorp het volgende treurig ongeluk plaats. De boerenwoning, Woortman genaamd, behoorende aan den koopman *G. Koersen*, te Bathmen, en bewoond door den bouwman *B. J. Barvelink*, is door eene als nog onbekende oorzaak geheel verbrand, en daarbij alle kleederen, huismeubelen, koren, hooi, enz., benevens al zijn vee, bestaande uit 2 paarden, 9 melkkoeijen, 2 kalveren, 2 oude en 19 jonge varkens een prooi der vlammen geworden, zoo dat er, behalve de bewoners, niets is gered van alles wat zich in het huis bevond, dan één bed; daar, bij het ontwaken der bewoners, het geheele huis in volle vlam staande, niet alleen alle redding onmogelijk was, maar de bouwman met zijn vrouw en verdere huisgenooten bijna naakt het gevaar zijn ontkomen. Deze menschen, die door vlijtigen arbeid een behoorlijk bestaan hadden, zijn, binnen één uur tijds, bijna van alles beroofd.

— Uit Groningen deelt men een ontzettend gevolg van de dronkenschap mede. In den den avond van den 15. dezer kwam de timmerman van het tiggelwerk *Woellust*, genaamd *Reinders*, met vrouw en zoohtje van 13 jaren, van een boelhuis te Bedum, en moesten naar *Woellust* worden overgehaald. Het dienstmeisje voer met een schouw naar de overzijde en nam het tienjarig dochtertje mede. Aan de andere zijde gekomen, wilde de vader, die half beschonken was, weder naar de kroeg; doch door het dringend aansporen van zijne vrouw, springt hij zoo wild in de schouw, dat dit vaartuigje omslaat en hij, met vrouw, zoontje en het dienstmeisje, oud 18 jaren, verdrinkt; alleen het 10 jarig dochterje, werd gered. De *Groningsche Courant* eindigt het verhaal aldus: »Men schrijft de oorzaak van dit ongeluk toe aan den beschonken toestand van den man. Het misbruik van sterken drank heeft hier derhalve al wederom vier menschen op eene geweldige wijze van het leven, en drie hulpbehoevende kindertjes, van 15, 10 en ½ jaar, van hunne ouders beroofd."

VOLLENHOVE, 16 Februarij. Er hebben hier in de afgeloopene week groote onlusten plaats gehad, wegens het beroepen van Do. *Fynebuik* van Hoogeveen.

Het vuur dat reeds eenigen tijd gesmeuld had, brak op onderscheidene punten in hevige vlammen uit, tijdens het verblijf van opgenoemden predikant binnen Vollenhove, zoodat verschillende twisten tusschen de verlichte klasse en den boerenstand plaats hadden; — zelfs in het kerkgebouw ontzagen deze laatste zich niet in tegenwoordigheid van den leeraar, de verregaandste onbeschoftheden en schandelijkste uitdrukkingen tegen Z. E. W. te bezigen.

Dit treurig bewijs van diepe onkunde en vervreemdheid van Christelijke liefde, zal welligt de oorzaak zijn, dat men den zoo zeer verlangden, maar aan de andere zijde gevreesden leeraar, nimmer alhier den kansel zal zien beklimmen.

GEMENGDE BERIGTEN.

De Pruissen mogen nu ook de hoogeschool te Bern bezoeken. — Er zijn nieuwe plannen, om weder een' opstand in Spanje te verwekken, van Cabrera, aan 't licht gekomen; als het tegenslaat hebben de Franschen niet medegedaan. -- De Chartisten van Oporto zijn op weg naar Lissabon, met het gebalsemd hart en het zwaard van don Pedro. -- Graaf Pozzo di Borgo is te Parijs overleden. — Na sints drie eeuwen zich niet in de golf van Gaskonje vertoont te hebben, hebben de walvisschen dezelve thans weder met een bezoek vereerd. -- De Tweede Kamer heeft mededeeling ontvangen van het altijd durende staats-finantiëele kompas van den heer Mindermann. -- Te Luik zijn 12 echtscheidingen bij de regtbank aanhangig, en wel van de fatsoenlijke klasse, veroorzaakt door het lezen van romans en het droomen van idealen. -- De Turksche groot-vizier gaat op den weg der bezuiniging met formen tred vooruit. — De Russ. troonopvolger koestert gegronde hoop op de grootste vreugde van den huwelijken staat. -- Bij N. Orleans zal een tunnel onder de Missisippi gegraven worden, met ijzeren beslag.

MENGELINGEN.

De Republiek van Port-Natal.

In het jaar 1839 verklaarden zich de uitgetrokkene Kaapsch-Hollandsche boeren bij monde van hunnen volksraad voor een vrij en onafhankelijk volk, onder den naam van Republiek van Port Natal. Dat de volksraad daartoe volkomen regt had, is duidelijk, als men in het oog houdt, dat de inwoners van de Kaap-kolonie voor hun vertrek uit dezelve, altijd verlof moeten hebben, om die te verlaten; zij, die zulk een verlof niet hebben en vertrekken, zijn door de wet vogelvrij verklaard. In 1817 kostte de overtreding van deze verordening aan onderscheidene boeren het leven; de Kaapsche Hollanders die nu de kolonie hebben verlaten, hoofdzakelijk uit gebrek aan landen en water voor hunne talllooze kudden, paarden, runderen en schapen, hadden ook zulk een verlof gevraagd, en daar de Engelsche regering die menschen geene landen of water meer kon aanwijzen, hun het verlof om te vertrekken, toegestaan, met vrijlating om zich bij Port-Natal, ongeveer 100 uur buiten de uiterste grens der kolonie te vestigen, en daar een eigen, vrij bestuur naar hun goeddunken te vormen

Of nu het Engelsche bestuur der Kaap-kolonie meende, dat zij zich door de Kafferstammen op hunnen weg geenen doortogt zouden banen, dat zij allen bezwijken zouden? Wie durft dit gissen! Hunne dagbladen echter voorspelden eenen algeheelen ondergang van de eerste groote kolonne; en ook alleen aan den aard en onbezweken moed en onbuigzame geestkracht der boeren, hadden zij het behoud van de grootste helft der hunnen te danken. Nu kwamen er van tijd tot tijd al meer Kapenaars, zoodat zij na den onverwachten en verraderlijken aanval van de Soola's onder Dingaan, waarbij velen omkwamen, zij toch een aantal van 5,000 weerbare mannen tellen konden. Dien aanval afgeslagen, en eene voordeelige vrede met dien woesten Kafferstam gesloten zijnde, kwamen er van onderscheidene plaatsen der uitgebreide Kaap-kolonie zoo velen over, dat zij in Mei des vorigen jaars reeds 8,000 mannen, tot tegenweer in staat, sterk waren.

Het Engelsche bestuur liet hun na de openbare vrijverklaring door den volksraad ongemoeid; de kapitein Jermingham bood hun wel in 1839 de bescherming van het Engelsch bestuur aan; maar de Hollandsche boeren waren niet gezind dit zachte juk te dragen; zij dachten misschien aan de bescherming van Engeland over de Ionische eilanden, zij stelden zich misschien den helschen verkoop van de ongelukkige Perganoten op de Albaneesche kust, aan den dwingeland Ali van Janina, voor den geest; na dien tijd hoorde men niets van eenige poging om de Kaapsche Hollanders op eenige wijs te gewinnen, tot dat voor ruim twee maanden, de Engelsche gouverneur aan de Kaap, sir C. Napier verklaarde, van zijn gouvernement order te hebben, om Port-Natal militairement te bezetten, en alzoo de nieuwe republiek aldaar te vernietigen.

Zullen de boeren zich onderwerpen? Zij, die het land hunner vaderen verlieten en te midden van barbaren zich neersloegen, die alzoo de vrijheid waardig zijn, weder dienstbaar worden? Neen, dat zullen zij niet, de afstammelingen van de waardigste republiekeinen van Europa, de zonen der Zuid-Afrikaansche woestijnen, de grootste Nimrods zelfs, volgens den Engelschen Thompson, van de gansche wereld. Achtduizend hunner, wegen op een Africaansch terrien goed tegen twintig duizend Engelsche soldaten op. Zoo er geen verraad onder hen schuilt door de met de zonen en dochters dier moedigen vereenigde Schotten en Engelschen, die met hen de kolonie verlieten; zoo het Engelsche bestuur niet laag genoeg is, alle de Kafferstammen tegen hen in het harnas te jagen, dan zal dat bestuur de republiek wel bedreigen maar niet veel deren.

Toen Napoleon na den slag bij Friedlandt, 't drievierde deel van Europa voor zijne voeten geknield zag, en nu naar Spanje wilde, zeide Talleyrand in den vollen raad van state tegen hem: c'est le commencement de la fin. Hoe de uitkomst aan deze voorstelling beantwoordde, is genoeg bekend. Ook de Engelschen staan thans op het toppunt van hunne magt, en de minste les die zij krijgen, dat geweld niet tegen vrijheidsliefde bestand is, kan doodelijk voor hunne zaken in andere werelddeelen worden. Zoude dan ook Engelsch bestuur nu zijne krachten verspillen tegen menschen, als de Port-Nataleren, die voor de vrijheid alles veil hebben, en bij wie niets te halen is, dan geweerkogels? de Engelschen zijn te staatkundig om zich daaraan te wagen; zonder van de moeijelijkheid der toevoer van levensmiddelen en het zoo noodige water door een groot, door kaffers en leeuwen alleen bewoond land te gewagen, weten zij, dat geene laffe Chinezen, maar kaapsche boeren, de mannen zijn, waartegen zij vechten zullen; mannen, die bij hunne kolossale ligchaamskrachten, geene vrees kennen, aan allerlei ontberingen gewoon, zich onder alles weten te schikken: met kalmen moed wachten zij de Engelschen af, en zoo, hetgeen de goede God verhoede! en ook niet bij ons kan opkomen, zij te kort mogten schieten, zullen zij zich eerder verder in de woestijnen van Africa begeven, dan zich te onderwerpen; wat maken twee of drie honderd uren trekkens uit voor menschen, die als Nomaden met hunne kudden steeds rondtrokken. Bij opvolging kunnen de Engelschen hunne gansche armée tegen de boeren aanvoeren en niets winnen.

Maar waarom laten wij Hollanders ons zoo weinig aan deze onze voormalige landgenooten gelegen liggen? -- In de laatste helft van het vorigen jaar, was er reeds een Americaansch schip in de Baai van Natal, dat goede zaken deed. Waarom bevrachten onze zeehandelaars van de velen schepen die zij thans ongebruikt moeten laten er niet één, om de Port-Natalsche Hollanders, goederen aan te voeren? -- die menschen zijn niet rijk; maar begeren niets om Godswil; wat zij wenschen te hebben, kunnen en willen zij betalen; terwijl zij zoo gaarne met hunne voormalige landgenooten betrekkingen zouden aanknoopen. Waarom zendt het Nederlandsche zendeling-genootschap geene bekwame mannen naar Port-Natal? Een ongenoemd Duitsch reiziger, die echter het christendom geen al te goed hart toedraagt, zegt van de Engelschen: «Zij zenden hunne zendelingen als tirailleurs vooruit, »om dezelve al spoedig door oorlogschepen in order van bataille »te laten volgen." Ook de Hollandsche zendelingen beminnen hun vaderland, en zonder van oorlogschepen gevolgd te worden, stemden zij overal; waar zij werkten, het volk ten gunste van dat vaderland; en hebben zij dit wel bij de Hollandsche uitgewekene kapenaars te doen, die Neerlands groote mannen van de 16e en 17e eeuw ook de hunne noemen; die nog in het vorige jaar bij de schim van van Speijk zwoeren: liever allen om te komen, dan zich te onderworpen; daarbij, hoeveel nut kunnen bekwame zendelingen stichten bij menschen, die in het Kaapland steeds als Nomaden rondtrekkende, geen ander boek hadden dan hunnen bijbel, bij wien dus geene vooroordeelen worden gevonden? -- Waarom aan de Kaapsche uitgewekenen geen schoolonderwijzers gezonden, daar zij met ons dezelfde taal spreken en het behoud van dezelfde taal, de beste band van vereeniging is. – De Engelschen zullen ons daarin niet hinderen. — Zien zij met leede oogen de Noord-Amerikanen te Port-Natal, wij kunnen niets meer uitvoeren. Wij zijn niet meer de republiekeinen van de 17 eeuw, die Europa de wet stelden. Ons behoeven de Engelschen dus niet te vreezen. -- Wel goed, maar geen kwaad kunnen wij doen, daarom zullen ons de Engelschen ook de vrije hand wel laten, in de beschaving bij de Port-Nataleren te bevorderen, daar die hun als naburen te stade kan komen. (K. C.)

Correspondentie.

Bijdragen tot onze gemengde berigten worden nimmer geplaatst wanneer zij personaliteiten bevatten of wij aan de waarheid der vermelde zaken twijfelen. O. vindt hier het antwoord op zijne vraag, waarom wij van zijne berigten geen gebruik maken.

-- De brief van Y in een volgend No.

— Het gesprek tusschen eene Hollandsche directrice en een' Franschen directeur wordt terzijde gelegd. Andere stukken zijn ons welkom.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 22 Februarij. Sedert den 19 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Le Prosper, V. le Febvre, Havre de Grace, stukgoederen; Diana, J. Bennet, Singapore, peper; Wilberforce, J. Stranach, Londen, stukgoederen; Prinses Victoria, T. Jackson, Londen, stukgoederen.

Voor Gend bestemd:

Le Victorieux, J. Metaijer, Havre de Grace, stukgoederen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

The Jane, M. Woodall, vlas, Hul; Eugene, J. J. Reeners, vlas, Hul; The Soho, T. Whitcombe, stukgoederen en passagiers, Londen; de twee Gebroeders, A. Backer, ballast, New-Castle; de Pegasus, J. Piekenpak, stukgoederen, Hamburg; Le Sans Repos, H. Sahlfeld, schors, Londen.

Van Gend gezeild:

Noordoog, B. C. Behrends, de Triton, J. P. Visser, Mathilda, W. Lange, Concordia, R. Lovius, allen met suiker naar Hamburg.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.